МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ «ПОДІЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ «НОВОУШИЦЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ «ПОДІЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова приймальної комісії Директор ВСН «НФК ЗВО «ПДУ»

Мирослава ІВАСИК

«31» травня 2022р

ПРОГРАМА

вступного випробування з фізики для вступників на основі освітньо-кваліфікаційного рівня вищої освіти «Молодший спеціаліст» та інших рівнів вищої освіти у формі індивідуальної усної співбесіди для здобуття освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра за спеціальностями:

142 «Енергетичне машинобудування»

192 «Будівництво та цивільна інженерія»

208 «Агроінженерія»

275 «Транспортні технології»

Розглянуто і схвалено ...

на засіданні предметної комісії

Протокол № 1 від 30.05.2012 р

Голова предметної комісії

Олександр АЛЬЛЬОНОВ

смт Нова Ушиця 2022

ЗАТВЕРДЖЕНО наказ Міністерства освіти і науки України 2018 p. № <u>69</u>6 06 від 16

ПРОГРАМА

винього незалежного оциновання

результатів навчання З ФІЗИКИ, здобутих на основі повної загальної середньої освіти

Пояснювальна записка

Програму зовнішнього незалежного оцінювання з фізики укладено на основі чинних навчальних програм:

з фізики для 7-9 класів закладів загальної середньої освіти, затвердженої наказом Міністерства освіти і науки України № 804 від 07.06.2017 р. та навчальних програм для 10-11 класів закладів загальної середньої освіти з фізики (рівень стандарту, профільний рівень) авторського колективу під керівництвом Локтева В.М., з фізики і астрономії (рівень стандарту, профільний рівень) авторського колективу під керівництвом Ляшенка О.І., затверджених наказом Міністерства освіти і науки України 24.11.2017 № 1539 «Про надання грифу МОН навчальним програмам з фізики і астрономії для учнів 10-11 класів та польської мови для учнів 5-9 та 10-11 класів закладів загальної середньої освіти».

Матеріал програми зовнішнього незалежного оцінювання з фізики поділено на п'ять тематичних блоків: "Механіка", "Молекулярла фізика та термодинаміка", "Електродинаміка", "Коливання і хвилі. Оптика", "Елементи теорії відносності. Квантова фізика", які, в свою чергу, розподілено за ключовими елементами змісту фізичного складника курсу «Фізика і астрономія» для закладів загальної середньої освіти.

Мета зовнішнього незалежного оцінювання з фізики полягає в тому, щоб оцінити навчальні досягнення учасників зовнішнього незалежного оцінювання:

- встановлювати за вышами навколишнього світу на основі знання законів фізики, фундаментальних

фізичних експерименти та пабона динх фізичних демонстрацій і експериментів;
- застосовувати основні закуны правила, поняття та принципи, що вивч правила, поняття та принципи, що вивчаються в курсі фізики закладів загальної середньої освіти;

> 3 оригіналом згідно

- визначати загальні риси і суттєві відмінності змісту фізичних явищ та процесів, межі застосування фізичних законів;
- використовувати теоретичні знання для розв'язування задач різного типу (якісних, розрахункових, графічних, експериментальних, комбінованих тощо);
- складати план практичних дій щодо виконання експерименту, користуватися вимірювальними приладами,, обладнанням, обробляти результати дослідження, у тому числі з урахуванням похибок, робити висновки щодо отриманих результатів:
  - пояснювати принцип дії простих пристроїв, механізмів та вимірювальних приладів з фізичної точки зору;
  - аналізувати графіки залежностей між фізичними величинами, робити висновки;
  - правильно визначати та використовувати одиниці фізичних величин.

Базовий зміст навчального матеріалу

Результати навчання, що співвідносяться з вимогами Державного стандарту та навчальних програм

Знаннєвий компонент

Діяльнісний компонент

Основи кінематики. Механічний рух. Система вілліку. Вілносність руху. Матеріальна точка. Траєкторія. Шлях і переміщення. Швидкість. Додавання швидкостей.

Нерівномірний рух. Середня і миттєва швидкості. Рівномірний і рівноприскорений рухи. Прискорення. Графіки залежності кінематичних величиць на час рівномірному і рівноприсмореном

> Відділ документообігу

pyxax.

MEXAHIKA Знати, пояснювати і практично

застосовувати:

Явища і процеси: рух, інерція, вільне падіння тіл, взаємодія тіл, деформація, плавання тіл тощо.

Фундаментальні досліди: Архімеда, Торрічеллі, Б. Паскаля, Г. Галілея, Г. Кавендиша.

Основні поняття: механічний рух, система відліку, матеріальна точка, траєкторія, координата, переміщення, шлях, швидкість, прискорення, інерція,

- розпізнавати прояви механічних явищ і процесів у природі та приклади їх практичного застосування в техніці,
- застосовувати основні поняття та закони, принципи, правила механіки, формули для визначення фізичних величин та їх одиниць; математичні вирази законів і закономірностей механіки:
- визначати межі застосування законів механіки:
- розрізняти види механічного руху;

Базовий зміст навчального матеріалу

Результати навчання, що співвідносяться з вимогами Державного стандарту та навчальних програм

Знаннєвий компонент

Діяльнісний компонент

Рівномірний рух по колу. Період і частота. Лінійна і кутова швидкості. Доцентрове прискорення.

Основи динаміки. Перший закон Ньютона. Інерціальні системи відліку. Принцип відносності Галілея.

Взаємодія тіл. Маса. Сила. Додавання сил. Другий закон Ньютона. Третій закон Ньютона.

Гравітаційні сили. Закон всесвітнього тяжіння. Сила тяжіння. Рух тіла під дією сили тяжіння.

Вага тіла. Невагомість. Рух штучних супутників. Перша космічна швидкість.

Сили пружності. Закон Гука. Сили тертя. Коефіцієнт тертя. Момент сили. Умови рівноваги тіла. Види рівноваги.

Закони збереження в механіці. Імпульс тіла. Закон мереження імпульсу. Реактивний рух.

Механічна робота Кінетична т потенціальна енергія Закон¹⁰⁰⁶¹⁷) інертність, маса, сила, вага, момент сили, тиск, імпульс, механічна робота, потужність, коефіцієнт корисної дії, кінетична та потенціальна енергія, період і частота.

Ідеалізовані моделі: матеріальна точка, замкнена система.

Закони, принципи: закономірності кінематики; закони динаміки Ньютона; закони збереження імпульсу й енергії, всесвітнього тяжіння, Гука, Паскаля, Архімеда; умови рівноваги та плавання тіл; принцип: відносності Галілея.

Теорії: основи класичної механіки

Практичне застосування теоретичного матеріалу: розв'язання основної задачі механіки, рух тіл під дією однієї або кількох сил; вільне падіння; рух транспорту, снарядів, планет, штучних супутників; рівноваги тіл, ККД простих механізмів, передача тиску рідинами та газами, плавання тіл, принцип дії вимірювальних приладів та технічних пристроїв: терези,

• розв'язувати:

1) розрахункові задачі на використання формул прямолінійного рівномірного та рівнозмінного рухів, середньої та миттєвої швидкості нерівномірного руху, рівномірного руху по колу, руху тіла під дією постійної сили тяжіння: рівномірний та рівноприскорений прямолінійні рухи; відносний рух; рівномірний рух по колу; рух тіл під дією однієї або кількох сил, рух зв'язаних тіл; умови рівноваги та плавання тіл; всесвітне тяжіння; закони Ньютона, Гука, Паскапя, Архімеда; збереження імпульсу й енергії;

 задачі на аналіз графіків руху тіл і визначення за ними його параметрів, побудову графіка зміни однієї величини за графіком іншої;

 задачі, які передбачають обробку та аналіз результатів експерименту, зображених на фото або схематичному рисунку;

4) комбіновані задачі, для розв'язування яких використовуються поняття

3 оригіналом згідно ber-

Базовий зміст навчального матеріалу

Результати навчання, що співвідносяться з вимогами Державного стандарту та навчальних програм

збереження енергії в механічних процесах. Потужність. Коефіцієнт корисної дії. Прості механізми

Елементи механіки рідин та газів. Тиск. Закон Паскаля для рідин та газів. Атмосферний тиск. Тиск нерухомої рідини на дно і стінки посудини. Архімедова сила. Умова плавання тіл.

динамометр, стробоскоп, барометр, манометр, кульковий підшипник, насос, важіль, сполучені посудини, блоки,

Знаннєвий компонент

манометр, кульковий підшипник, насос важіль, сполучені посудини, блоки, похила площина, водопровід, шлюз, гідравлічний прес, насоси закономірності з кількох розділів механіки:

Діяльнісний компонент

МОЛЕКУЛЯРНА ФІЗИКА І ТЕРМОДИНАМІКА

Основи молекулярнокінетичної теорії. Основні положення молекулярно-кінетичної теорії та їх дослідне обітрунтування. Маса і розмір молекул. Стала Авогадро. Середня квадратична швидкість теплового руху молекул.

Ідеальний газ. Основне рівняння молекулярно-кінетичної теорії ідеального газу. Температура та її вимірювання. Шкала абсолютику температур.

Рівняння стану ідеального разу. Ізопроцеси в газах.

Знати, пояснювати і практично застосовувати:

Явища і процеси: броунівський рух, дифузія, стиснення газів, тиск газів, процеси теплообміну (теплопровідність, конвекція, випромінювання), встановлення теплової рівноваги, необоротність теплових явищ, агрегатні перетворення речовини, деформація твердих тіл, амочування, капілярні явища тощо.

амочування, капілярні явища тощо. 1. Уундаментальні досліди: Р. Бойля, 2. Амріотта, Ж. ІЦарля, Ж. Гейрозпізнавати прояви теплових явищ і процесів у природі та їх практичне застосування в техніці, зокрема дифузії, використання стисненого газу, зміни внутріпньої енергії (агрегатного стану речовини), видів теплообміну, явища змочування та капілярності, різних видів деформації, властивостей кристалів та інших матеріалів у техніці й природі, створення матеріалів із заданими властивостями, застосування теплових двигунів на транспорті, в енергетиці, у сільському господарстві, методи

Базовий зміст навчального матеріалу

ріалу инаміки.

Основи термодинаміки. Тепловий рух. Внутрішня енергія та способи її зміни. Кількість теплоти. Питома теплосмність речовини. Робота в термодинаміці. Закон збереження енергії в теплових процесах (перший закон термодинаміки). Застосування першого закону термодинаміки до ізопроцесів. Адіабатний процес.

Необоротність теплових процесів. Принцип дії теплових двигунів. Косфіцієнт корисної дії теплового двигуна і його максимальне значення. Екологічні наслідки дії теплових машин.

Властивості газів, рідин і твердих тіл. Пароутворення (випаровування та кипіння). Конденсація. Питома теплота пароутворення. Насичена та ненасичена пара, їхні властивості відносна вологість повітря та пимірювання.

Плавлення і тверднення тіл. Відліп

Результати навчання, що співвідносяться з вимогами Державного стандарту та навчальних програм

Знаннєвий компонент

Діяльнісний компонент

Основні поняття: кількість речовини, стала Авогадро, молярна маса, середня квадратична швидкість теплового руху молекул, температура, тиск, об'єм, концентрація, густина, теплообмін, робота, внутрішня енергія, кількість теплоти, адіабатний процес, ізопроцеси, питома теплоємність речовини, питома теплота плавлення, питома теплота пароугворения, питома теплота згоряння палива, поверхнева снергія, сила поверхневого натягу, поверхневий натяг, насичена та ненасичена пара, відносна вологість повітря, точка роси, кристалічні та аморфні тіла, анізотропія монокристалів, пружна і пластична деформації, видовження, механічна напруга.

Ідеалізовані моделі: ідеальний газ, ідеальна теплова машина.

закони, принципи та межі їхнього за сування: основне рівняння можетулярно-кінетичної теорії презинення стану профілактики і боротьби із забрудненням навколишнього природного середовища;

- застосовувати основні поняття та закони, принципи, правила молекулярної фізики та термодинаміки, формули для визначення фізичних величин та їх одиниць; математичні вирази законів молекулярної фізики та термодинаміки;
- визначати межі застосування законів молекулярної фізики та термодинаміки;
- розрізняти: агрегатні стани речовини, насичену та ненасичену пару, кристалічні та аморфні тіла;
- розв'язувати:
  - розрахункові задачі, застосовуючи функціональні залежності між основними фізичними величинами, на: рівняння молекулярнокінетичної теорії ідеального газу, зв'язку між масою газу і кількістю молекул; залежність тиску газу від концентрації молекул і температури; внутрішню енергію

3 оригіналом згідно

Базовий зміст навчального матеріалу

Питома теплота плавлення. Теплота згоряння палива. Рівняння теплового балансу для найпростіших теплових процесів.

Поверхневий натяг рідин. Сила поверхневого натягу: Змочування. Капілярні явища.

Кристалічні та аморфні тіла. Механічні властивості твердих тіл. Види деформацій. Модуль Юнга. Результати навчання, що співвідносяться з вимогами Державного стандарту та навчальних програм

Знаннєвий компонент

Діяльнісний компонент

ідеального газу, газові закони, перший закон термодинаміки, рівняння теплового балансу.

Теорії: основи термодинаміки та молекулярно-кінетичної теорії.

Практичне застосування теоретичного матеріалу: окремі випадки рівняння стану ідеального газу та їхне застосування в техніці, використання стисненого газу та теплових машин, явища дифузії, кипіння під збільшеним тиском, термічна обробка металів, механічні властивості різних матеріалів та використання пружних властивостей тіл у техніці тощо, принцип дії вимірювальних приладів та технічних пристроїв: калориметр, термометр, психрометр, теплова машина (теплові двигуни, парова й газова турбіни).

одноатомного газу; залежність густини та тиску насиченої пари від температури; рівняння стану ідеального газу, газові закони; роботу термодинамічного процесу, перший закон термодинаміки; рівняння теплового балансу; на поверхневі та капілярні явища, пружну деформацію тіл, відносну вологість повітря;

- задачі на аналіз графіків ізопроцесів та побудову їх у різних системах координат; обчислення за графіком залежності тиску газу від його об'єму; роботи, виконаної газом; аналіз графіків теплових процесів; аналіз діаграми розтягання металів;
- задачі, які передбачають обробку та аналіз результатів експерименту, зображених на фото або схематичному рисунку;
- комбіновані задачі, для розв'язування яких використовуються поняття і закономірності з кількох розділів

3 оригіналом згідно 6

Базовий зміст навчального	Результати навчання, що співвідносяться з вимогами Державного стандарту г навчальних програм		
матеріалу	Знаннсвий компонент	Діяльнісний компонент	
		молекулярної фізики, термодинаміки та механіки; складати план виконання експериментів, роботи з вимірювальними приладами та пристроями, зокрема калориметром, термометром, психрометром робити узагальнення щодо властивостей речовин у різних агрегатних станах; розташування, руху	
,	7 21. 21.17 m (12.17 m m m m m m m m m m m m m m m m m m m	та взаємодії молекул залежно від стану речовини.	
\$4.800 C. A. M. A. A.	ЕЛЕКТРОДИНАМІКА		
Основи електростатики. Електричний заряд. Закон збереження електричного заряду. Закон Кулона. Електричне поле. Напруженість електричного поля. Принцип суперпозиції полів. Провідники та діелектрики в електростатичному полі. Робота електричного поля принцип переміщенні заряду. Потецціа	Знати, пояснювати і практично застосовувати: Явища і процеси: електризація, взаємодія заряджених тіл, два види електричних зарядів, вільні носії зарядів у провідниках, поляризація діелектриків, дія електричного струму, зектроліз, термоелектронна емісія, польщія газів, магнітна взаємодія, годуватия магнітного поля Землі, подкато агнітна індукція та	• розпізнавати прояви електромагнітних явищ і процесів у природі та їх практичне застосування в техніці, зокрема електростатичний захист, використання провідників та ізоляторів, конденсаторів, дії електричного струму, використання магнітних властивостей речовини, електролізу в техніці (добування чистих металів, гальваностегія, гальванопластика), електромагнітів,	

Базовий зміст навчального матеріалу

різниця потенціалів. Напруга. Зв'язок між напругою і напруженістю однорідного електричного поля.

Електроємність. Конденсатори. Електроємність плоского конденсатора. З'єднання конденсаторів.

Енергія електричного поля. Закони постійного струму.

Електричний струм. Умови існування постійного електричного струму. Сила струму. Закон Ома для ділянки кола. Опір провідників. Послідовне та паралельне з'єднання провідників. Електрорушійна сила. Закон Ома для повного кола. Робота і потужність електричного струму. Закон Джоуля-Ленда.

Електричний струм у різних

середовинах Електропина провыше металах Електропина провыше металів. Залежність опоружетальніка Результати навчання, що співвідносяться з вимогами Державного стандарту та навчальних програм

Знаннєвий компонент

Діяльнісний компонент

3 оригіналом згідно

самоїндукція тощо.

Фундаментальні досліди: Ш. Кулона, Йоффе-Міллікена, Г. Ома, Х. Ерстеда, А.-М. Ампера, М. Фарадея.

Основні поняття: електричний заряд, елементарний заряд, електростатичне поле, напруженість, лінії напруженості (силові лінії), провідники та діелектрики, діелектрична проникність речовини, робота сил електростатичного поля; потенціальна енергія заряду.в електричному полі, потенціал, різниця потенціалів, напруга, електроємність, енергія зарядженого конденсатора, сила струму, електричний опір, електрорушійна сила, надпровідність, вакуум, термоелектронна емісія, власна та домішкова провідність напівпровідників, електронна провідність металів, дисоціація, хімічний еквівалент, іонізація, рекомбінація, плазма, несамостійний і самостійний розряди, магнітна

індукція, сила Ампера, сила Лоренца,

електродвигунів, котушок індуктивності, конденсаторів;

- застосовувати основні поняття та закони, принципи, правила електродинаміки, формули для визначення фізичних величин та їх одиниць; математичні вирази законів електродинаміки;
- визначати межі застосування законів Кулона та Ома;
- розрізняти: провідники й діелектрики, полярні й неполярні діелектрики, види магнетиків, несамостійний і самостійний розряди в газах, власну та домішкову провідність напівпровідників;
- порівнювати властивості магнітного поля, електростатичного та вихрового електричних полів;
- розв'язувати:
  - розрахункові задачі, що вимагають застосування функціональних залежностей між основними фізичними величинами, на: взаємодію точкових зарядів

3 оригіналом згідно 8

Базовий зміст навчального матеріалу

Результати навчання, що співвідносяться з вимогами Державного стандарту та навчальних програм

Знаннєвий компонент

Діяльнісний компонент

Електричний струм у розчинах і розплавах електролітів. Закони. електролізу. Застосування електролізу.

Електричний струм у газах. Несамостійний і самостійний розряди. Поняття про плазму.

Електричний струм у вакуумі. Електричний струм у напівпровідниках. Власна та домішкова електропровідність напівпровідників. Залежність опору напівпровідників від температури. Електронно-лірковий перехіл Напівпровідниковий діод. Транзистор.

Магнітне поле, електромагнітна індукція.

Взаємодія струмів. Магнітне поле. Магнітна індукція. Сила Ампера. Сила Лоренца.

Магнітні властивості речовин. Магнітна произдел

тики, 3862

потік. Явий

Феромагие

Магнітий

магнітна проникність, електромагнітна індукція, індукційний струм, магнітний потік, ЕРС індукції, електромагнітне поле, самоіндукція, індуктивність, ЕРС самоіндукції, енергія магнітного поля.

Ідеалізовані моделі: точковий заряд, нескінченна рівномірно заряджена плоппина...

Закони, принципи, правила, гіпотези: закони збереження електричного заряду, Кулона, Ома (для ділянки та повного електричного кола), Джоуля-Ленца, електролізу, електромагнітної індукції; принцип суперпозиції електричних полів; правила: свердлика (правого гвинта), лівої руки, Ленца;

гіпотеза Ампера, гіпотеза Максвелла.

Теорії: основи класичної електронної теорії, теорії електромагнітного поля.

Практичне застосування теоретичного матеріалу: використання електростатичного

(застосування закону Кулона); напруженість поля точкового заряду, провідної кулі, принцип суперпозиції; дію електричного поля на заряд; електроемність плоского конденсатора, з'єднання конденсаторів, енергію зарядженого конденсатора; розрахунок електричних кіл (у т.ч. змішаних з'єднань провідників) із використанням законів Ома: роботу, потужність та теплову дію електричного струму; проходження електричного струму через електроліти; визначення напряму та модуля вектора магнітної індукції; сили Ампера, сили Лоренца, ЕРС індукції в рухомих провідниках, на закон електромагнітної індукції, ЕРС самоіндукції, енергію магнітного поля провідника зі струмом;

задачі на аналіз графічного зображення електростатичного та магнітного полів, застосування

> 3 оригіналом згідно

Базовий зміст навчального

Результати навчання, що співвідносяться з вимогами Державного стандарту та навчальних програм

Знаннєвий компонент

Діяльнісний компонент

електромагнітної індукції. Закон електромагнітної індукції. Правило Ленца. Явище самоіндукції. Індуктивність. Енергія магнітного поля.

матеріалу

захисту, ізоляторів та провідників, конденсаторів, дії електричного струму, законів струму для розрахунку. електричних кіл, електролізу, плазми в техніці, видів самостійного розряду, руху електричних зарядів в електричному і магнітному полях, магнітних властивостей речовини тощо; принцип дії вимірювальних приладів та технічних пристроїв: ... електроскоп, електрометр, конденсатор, джерела струму (акумулятор, гальванічний елемент, генератор), електровимірювальні прилади (амперметр, вольтметр), споживачі струму (двигуни, резистор, електронагрівальні прилади, плавкі запобіжники, реостати), електроннопроменева трубка, напівпровідникові илади, епертромагніти, гучномовець, тектродинамуный мікрофон.

- закону Ома, залежності опору металевого провідника та напівпровідника від температури. вольт-амперну характеристику напівпровідникового діода;
- 3) задачі, які передбачають обробку та аналіз результатів експерименту, зображених на фото або схематичному рисунку;
- комбіновані задачі, для розв'язування яких використовуються поняття і закономірності з механіки, молекулярної фізики та електродинаміки;
- складати план виконання експериментів, роботи з вимірювальними приладами та пристроями, зокрема електроскопом, електрометром, конденсаторами, джерелами струму, перетворювачами струму, приладами для вимірювання характеристик струму, споживачами струму, електромагнітом, соленоїдом;

робити узагальнення щодо носіїв

3 оригіналом згідно

10

Базовий зміст навчального	Результати навчання, що співвідносяться з вимогами Державного стандарту та навчальних програм			
матеріалу	Знанневий компонент	Діяльнісний компонент		
		електричного заряду в різних середовищах; магнітних властивостей різних речовин.		
КОЛИВАННЯ І ХВИЛІ. ОПТИКА				
Механічні коливання і хвилі. Коливальний рух. Вільні механічні коливання. Гармонічні коливання. Зміщення, амплітуда, період, частота і фаза гармонічних коливань. Коливання вантажу на пружині.	Знати, пояснювати і практично застосовувати: Явища і процеси: коливання тіла на нитці та пружині, резонанс, поширення коливань у просторі, відбивання хвиль, прямолінійне попирення світла в	• розпізнавати прояви коливальних і хвильових (зокрема світлових) явищ і процесів у природі та їх практичне застосування в техніці, зокрема поширення поперечних і поздовжніх хвиль, практичне застосування звукових		
Нитяний маятник, період коливань нитяного маятника Перетворення енергії при гармонічних коливаннях.	однорідному середовищі, утворення тіні та півтіні, місячні та сонячні затемнення, заломлення світла на межі	та ультразвукових хвиль у техніці, використання електромагнітного випромінювання різних діапазонів,		

Поширения коливань у пружних середовищах. Поперечні та поздовжні хвилі. Довжина хвилі. Зв'язок між довжиною хвилі, швидкістю її поширення та періодом (частотою).

Вимушені механічні коливання.

Явише резонансу.

Звукові хвилі. Швидкість звуку. Гучність й інтенсивність звуку. Висота тону і тембр звуку. Інфрадвох середовищ; скінченність швидкості пощирення світла і радіохвиль тошо. Фундаментальні досліди: Г. Герца; І. Ньютона, І. Пулюя та В. Рептгена.

Основні поняття: гармонічні коливання, зміщення, амплітуда, період, частота і фаза, резонанс, поперечи та поздовжні хвилі, довжина хвині, шайдысть звуку, гучність й

інтенсивність зауку, висота тону. і

застосування явищ інтерференції, дифракції та поляризації світла, використання лінійчастих спектрів;

застосовувати основні поняття та закони для коливального руху і хвильових процесів, формули для визначення фізичних величин та їх одиниць; математичні вирази законів;

визначати межі застосування законів геометричної оптики:

порівнювати особливості коливань та

3 оригіналом

Базовий зміст навчального матеріалу.

ультразвуки.

Електромагнітні коливання і хвилі. Вільні електромагнітні коливання в коливальному контурі. Перетворення енергії в коливальному контурі. Власна частота і період електромагнітних коливань. Формула Томсона.

Вимушені електричні коливання. Змінний електричний струм. Генератор змінного струму. Електричний резонанс.

.Трансформатор. Принцип передачі електроенергії на великі відстані.

Електромагнітне поле. Електромагнітні хвилі та швидкість їх поширення. Шкала електромагнітних хвиль. Властивості електромагнітного випромінювання різних діапазонів.

Оптика. Прямолінійність поширення світла в однорідному середовищі. Швидкість світла та/по вимірювання.

Результати навчання, що співвідносяться з вимогами Державного стандарту та навчальних програм

Знаннєвий компонент

Діяльнісний компонент

тембр звуку, інфра- та ультразвук, вільні та вимущені електромагнітні коливання; коливальний контур, змінний струм, діючі значення напруги і сили струму, активний, індуктивний та ємнісний опори, робота і потужність змінного струму, резонанс, автоколивання, автоколивальна система, період (частота) вільних електромагнітних коливань в електричному контурі, електричний резонанс, змінний електричний струм, косфіцієнт трансформації, ч. по по електромагнітні хвилі, оптична сила та фокус лінзи, показник заломлення: повне відбивання, джерела когерентного випромінювання,

інтерференція, дифракція, дисперсія, поляризація світла. Ідеалізовані моделі: математичний (нитяний) маятник, ідеальний

заньний контур. Законилиринципи: рівняння незатух тармонічних коливань, SAKOH UDANGOT нійного поширення світла

- хвиль різної природи, спектри випромінювання та поглинання;
- розрізняти: поперечні та поздовжні хвилі, випромінювання різних ліапазонів:
- розв'язувати:
  - розрахункові задачі, застосовуючи функціональні залежності між основними фізичними величинами, на: залежність періоду власних коливань від параметрів системи; закон збереження енергії в коливальному процесі; гармонічні коливання, довжину хвилі; закони геометричної оптики, формулу тонкої лінзи; інтерференцію та дифракцію світла; трансформатор;
  - задачі на аналіз графіків незатухаючих (гармонічних) та затухаючих коливань, залежності амплітуди вимушених коливань від частоти зовнішньої періодичної сили, зображення ходу світлових променів на межі двох прозорих середовищ; зображень, отриманих

Результати навчання, що співвідносяться з вимогами Державного стандарту та Базовий зміст навчального навчальних програм матеріалу Знаннєвий компонент Діяльнісний компонент Закони відбивання світла. в однорідному середовищі, за допомогою плоского дзеркала та незалежності поширення світлових Побудова зображень, які дає плоске тонкої лінзи: дзеркало. пучків, закони відбивання та 3) комбіновані задачі, для Закони заломлення світла. заломлення хвиль, умови виникнення розв'язування яких Абсолютний і відносний показники інтерференційного максимуму та використовуються поняття і заломлення. Повне відбивання. мінімуму; принцип Гюйгенса, принцип закономірності різних розділів Лінза. Оптична сила лінзи. Доплера. фізики; Формула тонкої лінзи. Побудова Teopiï: задачі, які передбачають обробку та зображень, які дає тонка лінза. основи теорії електромагнітного поля. аналіз результатів експерименту, Інтерференція світла та її зображених на фото або Практичне застосування практичне застосування. схематичному рисунку; теоретичного матеріалу: передача Дифракція світла. Дифракційні електричної енергії на відстань, складати план виконання дослідів та гратки та їх використання для експериментів, роботи з передача інформації за допомогою електромагнітних хвиль, радіолокація, визначення довжини світлової хвилі. вимірювальними приладами та Дисперсія світла. Неперервний і використання електромагнітного пристроями, (зокрема, тілом на нитці), лінійчатий спектри. Спектральний генератором на транзисторі, випромінювання різних діапазонів, аналіз. застосування явищ інтерференції, трансформатором, джерелами світла, Поляризація світла. плоским дзеркалом, лінзою, прозорою дифракції та поляризації світла, плоскопаралельною пластиною, використання лінійчатих спектрів, дифракційними гратками. спектральний аналіз; ринцип да вимірювальних приладів та технічних пристроїв: генератор на транзистов в такератор змінного стрымул тране форматор, найпростіший документообну в с

3 оригіналом згідно

Vi-

Результати навчання, що співвідносяться з вимогами Державного ста			в вимогами Державного стандарту та
Базовий зміст навчального	навчальних програм		
матеріалу	Знаннєвий компонент		Діяльнісний компонент
	радіоприймач, окуляри, фотоапарат,		
The second secon	проекційний апарат, лупа, мікроскоп,	1	
	світловод, спектроскоп.	<u></u> .	
КВАНТ	ГОВА ФІЗИКА. ЕЛЕМЕНТИ ТЕОРІЇ ВІ	дно	OCHOCTI
Елементи теорії відносності.	Знати, пояснювати і практично	-	розпізнавати прояви квантових явищ і
Принципи (постулати) теорії	застосовувати:		процесів у природі та їх практичне
відносності Ейнштейна.	Явища і процеси: рух елементарних		застосування в техніці, зокрема фактів,
Релятивістський закон додавання	частинок у прискорювачах, відкриття		що підтверджують висновки
швидкостей. Взаємозв'язок маси та	спектральних ліній, радіоактивності,	4.6	спеціальної теорії відносності; явищ,
енергії.	ізотопи, втрата металами негативного		що підтверджують корпускулярно-
Світлові кванти. Гіпотеза	заряду при опроміненні світлом,		хвильовий дуалізм властивостей світла;
Планка. Стала Планка. Кванти світла	залежність енергії фотоелектронів від.		використання законів фотоефекту в
(фотони).	частоти світла і незалежність від його		техніці, методів спостереження і
Фотоефект та експериментально	інтенсивності, дифракція фотонів та		реєстрації мікрочастинок;
встановлені його закони. Рівняння	електронів.	-	застосовувати основні поняття та
Ейнштейна для фотоефекту.	Фундаментальні досліди:		закони спеціальної теорії відносності,
Застосування фотоефекту в техніці.	А. Столетова; П. Лебедева;	1	теорії фотоефекту, теорії будови атома
Тиск світла.	Е. Резерфорда; А. Беккереля.		та ядра, формули для визначення
Атом та атомне ядро.	Основні поняття: кванти світла	ļ	фізичних величин та їх одиниць;
Дослід Резерфорда. Ядерна	(фотони), фотоефект, червона межа		математичні вирази законів;
модель атома. Квантові поступати	фотоефекту, тиск світла, ізотопи,	-	розрізняти: види спектрів,
Бора. Випромінювання та	памаяктивність аньфа, і бета-настинки		радіоактивності;
поглинання світла атомом.	тами ипромінювання, квантовий	-	порівнювати особливості треків
Утворення лінійчастого спектра.	характей випромінювання і поглинання		мікрочастинок у електричному і

Результати навчання, що співвідносяться з вимогами Державного стандарту та Базовий зміст навчального навчальних програм матеріалу Знаннєвий компонент Діяльнісний компонент Лазер. світла атомами, індуковане магнітному полях; утворення різних Склад ядра атома. Ізотопи. випромінювання, протон, нейтрон, видів спектрів, загальні особливості Енергія зв'язку атомних ядер. Ядерні ядерні сили, радіоактивний розпад, процесів, що відбуваються при реакції. Поділ ядер урану. Ядерний період піврозпаду; енергія зв'язку радіоактивному розпаді ядер, умови реактор. Термоядерна реакція. атомних ядер, дефект мас, виникнення ланцюгової та Радіоактивність. Альфа-, бета-, енергетичний вихід ядерних реакцій, термоядерних реакцій; природу альфагамма-випромінювання: Методи ланцюгова ядерна реакція, критична бета-, гамма-випромінювань; реєстрації іонізуючого маса. робити узагальнення щодо випромінювання. Ідеалізовані моделі: планетарна властивостей речовини та поля. модель атома, протонно-нейтронна розв'язувати: модель ядра. 1) розрахункові задачі, застосовуючи Закони, принципи, гіпотези: функціональні залежності між постулати теорії відносності, закон основними фізичними величинами, на: зв'язку між масою та енергією, закони релятивістський закон додавання фотоефекту, рівняння Ейнштейна для швидкостей, застосування формул фотоефекту, квантові постулати Бора, зв'язку між масою, імпульсом та збереження числа нуклонів і заряду в енергією; застосування квантових ядерних реакціях, закон радіоактивного постулатів Бора до процесів розпаду, гіпотеза Планка. випромінювання та поглинання енергії Теорії: основи спеціальної теорії атомом; застосування рівняння відпосності, теорії фотоефекту, Ейнштейна для фотоефекту, складання корлуску дурно-хвильовий дуалізм, рівнянь ядерних реакцій на основі теорії будом атома та ядра. Драктичне кастосування пеоретні про матеріалу: застосування законів збереження; розрахунок дефекту мас, енергії зв'язку атомних ядер, енергетичного виходу ядерних реакцій; 3 оригіналом

згідно

Базовий зміст навчально	The state of the s	Результати навчання, що співвідносяться з вимогами Державного стандарту та навчальних програм		
матеріалу	Знаннєвий компонент	Діяльнісний компонент		
	фотоефекту, будова і властивості атомних ядер, пояснення лінійчастих спектрів випромінювання та поглинання, застосування лазерів, ядерна енергетика, принцип дії	застосування законів збереження імпульсу та енергії до опису зіткнень мікрочастинок; застосування закону радіоактивного розпаду, визначення періоду піврозпаду;		
	вимірювальних приладів та технічних пристроїв: фотоелемент, пристроїв для	2) задачі на аналіз графіків зміни кількост радіоактивних ядер із часом, схеми		
erende verde en erende en eren Erende en erende en	реєстрації заряджених частинок, лазер, ядерний реактор.	енергетичних рівнів для пояснення поглинання та випромінювання світла; 3) комбіновані задачі, для розв'язування яких використовуються поняття і		
		закономірності різних розділів фізики; 4) задачі, які передбачають оброблення та аналіз результатів експерименту,		
		зображених на фото або схематичному рисунку, зокрема щодо визначення характеристик елементарних частинок або ядер за фотознімками їх треків		
	ДА ТА	(зокрема в магнітному полі); - складати план виконання дослідів та експериментів, роботи з вимірювальними приладами та пристроями, зокрема фотоелемента.		

згідно

16

Перелік питань

- 1. Механічний рух. Система відліку. Відносність руху. Матеріальна точка. Траєкторія. Шлях і переміщення. Швидкість.
- 2. Рівноприскорений рух. Прискорення. Графіки рівноприскореного руху.
- 3. Рівномірний рух. Швидкість рівномірного руху. Графіки рівномірного руху.
- 4. Рівномірний рух тіла по колу. Період і частота. Лінійна і кутова швидкості.
- 5. Закони Ньютона.
- 6. Закон Всесвітнього тяжіння.
- 7. Принципи (постулати) теорії відносності Ейнштейна. Релятивістський закон додавання швидкостей.
- 8. Механічна енергія та її види. Закон збереження механічної енергії.
- 9. Імпульс тіла. Закон збереження імпульсу. Застосування закону збереження імпульсу в техніці.
- 10. Основні положення молекулярно-кінетичної теорії та їх дослідне обгрунтування. Маса і розмір молекул. Стала Авогадро.
- 11. Основне рівняння молекулярно-кінетичної теорії газів.
- 12. Ізотермічний процес. Закон Бойля-Маріотта. Графіки ізотермічного процесу.
- 13. Ізобарний процес. Графіки ізобарного процесу. Закон Гей-Люссака.
- 14. Ізохорний процес. Закон Шарля. Графіки ізохорного процесу.
- 15. Застосування першого закону термодинаміки до ізопроцесів.
- 16. Пароутворення і конденсація. Питома теплота пароутворення.
- 17. Відносна вологість повітря та її вимірювання.
- 18. Явище змочування. Капілярність.
- 19. Закон Ома для ділянки кола.
- 20. Електрорушійна сила. Закон Ома для повного кола.
- 21. Робота і потужність електричного струму. Закон Джоуля-Ленца.
- 22. Провідники та діелектрики в електростатичному полі.
- 23. Електроємність. Конденсатори. Електроємність плоского конденсатора.
- 24. Електричний струм. Умови існування постійного електричного струму: Сила струму.
- 25. Електроліз. Закони електролізу. Застосування електролізу.
- 26. Електричний струм у газах: Несамостійний і самостійний розряди. Поняття про плазму.
- 27. Електричний струм у напівпровідниках. Власна та домішкова електропровідність напівпровідників. Залежність опору . напівпровідників від температури.
- 28. Напівпровідникові прилади та їх застосування.
- 29. Електричний струм у металах. Електронна провідність у металах. Залежність опору металів від температури.
- 30. Взаємодія струмів. Магнітне поле. Магнітна індукція.

- 31. Рух заряджених частинок у магнітному полі. Сила Лоренца.
- 32. Сила Ампера. Сила Лоренца.
- 33. Закон електромагнітної індукції.
- 34. Трансформатор. Будова трансформатора. Коефіцієнт трансформації
- 35. Коливальний рух. Вільні механічні коливання. Гармонічні коливання.
- 36. Звукові хвилі. Швидкість звуку. Гучність й інтенсивність звуку. Висота тону і тембр звуку. Інфра- та ультразвуки.
- 37. Зміщення, амплітуда, період, частота і фаза гармонічних коливань.
- 38.Поширення коливань у пружних середовищах. Поперечні і поздовжні хвилі. Основні характеристики хвиль.
- 39. Електромагнітні коливання і хвилі. Вільні електромагнітні коливання в коливальному контурі.
- 40. Змінний, електричний струм. Генератор змінного, струму.
- 41. Закони відбивання світла. Побудова зображень, які дає плоске дзеркало.
- 42. Закони заломлення світла.
- 43. Гіпотеза Планка. Стала кванта. Світлові кванти.
- 44. Фотоефект та його закони.
- 45. Рівняння Ейнштейна для фотоефекту. Застосування фотоефекту в техніці
- 46. Ядерна модель атома. Квантові постулати Бора.
- 47. Склад ядра атома. Ізотопи. Енергія зв'язку атомних ядер.
- 48. Радіоактивність. Альфа-, бета-, гаммавипромінювання. Методи реєстрації іонізуючого випромінювання.
- 49. Радіоактивність. Закон радіоактивного розпаду.
- 50. Поділ ядер урану. Ядерний реактор. Термоядерні реакції.

Критерії оцінювання, структура оцінки і порядок оцінювання підготовленості вступників

Індивідуальна усна співбесіда проводиться за програмою зовнішнього незалежного оцінювання. Вступник одержує питання, перелік яких наведено у питаннях індивідуальної усної співбесіди з фізики, які складені відповідно до програми зовнішнього незалежного оцінювання з фізики. Час на підготовку - 20 хвилин. Оцінювання рівня знань вступників проводиться кожним із членів комісії для проведення вступних випробувань, співбесід окремо відповідно до критеріїв оцінювання. Загальний бал оцінювання рівня знань встановлюється за результатами відповідей вступників та на підставі обговорення членами комісії для проведення вступних іспитів, співбесід кількостей набраних вступниками балів. Інформація про результати індивідуальної усної співбесіди оголошується вступникові в день її проведення.

За шкалою	Визначення	Характеристика відповідей абітурієнта		
коледжу		За питання теоретичного	За питання	
		змісту	практичного	
			змісту	
0-99 балів	низький	Абітурієнт не усвідомлює	Обсяг	
		змісту питання білета, тому	розв'язаних задач	
		його відповідь немає	менше 50%. У	
		безпосереднього відношення	абітурієнта	
		до поставленого питання.	відсутня	
		Наявна повна відсутність	просторова уява,	
		уміння міркувати	необхідна для	
			розв'язування	
			задачі.	
100-139	задовільний	Відповіді на питання білету	Обсяг	
балів		носять фрагментарний	розв'язаних задач	
		характер, характеризуються	50-75%.	
		відтворенням знань на рівні	Абітурієнт	
		запам'ятовування.	погано володіє	
		Абітурієнт поверхово	графічними	
		володіє умінням міркувати.	засобами	
		Його відповіді	відтворення	
		супроводжуються	просторових	
		другорядними	властивостей	
		міркуваннями, які інколи не	предметів на	
		мають безпосереднього	площині.	
		відношення до запитання.		

140-169	достатній	У відповідях на питання	Обсяг правильно
балів		білету допускаються деякі	розв'язаних задач
		неточності або помилки	більше 75%.
		непринципового характеру.	Результат
		Абітурієнт демонструє	розв'язаної задачі
		розуміння навчального	містить окремі
		матеріалу на рівні аналізу	неточності і
		властивостей. Помітне	незначні
		прагнення абітурієнта	помилки.
		логічно розмірковувати при	
		відповіді на питання білета.	
170-200	високий	Абітурієнт дає повну і	Обсяг правильно
балів		розгорнуту відповідь на	розв'язаних задач
		питання білету. Його	100%. Кожна
		відповіді свідчать про	розв'язана задача
		розуміння навчального	супроводжується
		матеріалу на рівні аналізу	грунтовним
		закономірностей,	поясненням.
		характеризуються	Абітурієнт без
		логічністю і послідовністю	помилок
		суджень, без включення	відтворює
		випадкових і випадання	просторові
		істотних з них.	властивості
			предметів на
			площині.

Список рекомендованої літератури

- 1. Жданов Л.С., Жданов Г.Л. Фізика. Підручник для середніх спеціальних навчальних закладів. К.: Высшая школа, 1983
- 2. Генденштейн Л.Е. Фізика. 10кл. : підруч. для загальноосвітніх. Навч закладів: рівень стандарту/Л.Е. Генденштейн, І.Ю. Ненашев. Х. Гімназія, 2010. 272 с.: іл.
- 3. Гончаренко С.У. Фізика: Підруч. для 10 кл. серед. загальноосв. шк..- К.: Освіта, 2002. 319 с. 4. Гончаренко С.У. Фізика: Підруч. для 9 кл. серед. загальноосв. шк..- К.: Освіта, 2002.
- 5. Гончаренко С.У. Фізика: Підруч. для 11 кл. серед. загальноосв. шк..- К.: Освіта, 2002. 319 с. 6. Гончаренко С.У. Фізика: Пробн. навчальний посібник для ліцеїв та класів прородничо-наукового профілю. 10 клас.- К.: Освіта, 1995.— 430с.

- 7. Гончаренко С.У. Фізика: Пробн. навч. посібник для 11 кл. ліцеїв та гімназій науково-природничого профілю.- К.: Освіта, 1995. 448 с.
- 8. Коршак Є.В., Ляшенко О.І., Савченко В.Ф. Фізика. 9 кл.: Пробний підручник для загальноосвіт. шк. К.: Ірпінь: ВТФ «Перун», 2000. 232 с.
- 9. Коршак Є.В., Ляшенко О.І., Савченко В.Ф. Фізика. 10 кл.: Підруч. Для загальноосвіт.навч. закл. К.: Ірпінь: ВТФ «Перун», 2002. 296с
- 10. Коршак Є.В., Ляшенко О.І., Савченко В.Ф. Фізика. 11 кл.: Підруч. Для загальноосвіт.навч. закл. К.: Ірпінь: ВТФ «Перун»
- 11. Гельфгат І.М. та ін. Збірник різнорівневих завдань для державної підсумкової атестації з фізики. Харків: Гімназія, 2003. 80 с.
- 12. Ґудзь В.В. та ін. Фізика: Посібник для підготовки та проведення тематичного оцінювання навчальних досягнень.10 кл. Тернопіль: Мандрівець, 2002. 64 с.
- 13. Кирик Л.А. Фізика 10. Різнорівневі самостійні та контрольні роботи. Харків: «Гімназія», 2002. — 192 с.
- 14. Орлянський О.Ю. Фізика. Готуємось до тестування: Зб. задач для абітурієнтів/О.Ю. Орлянський, Р.С. Тутік. Д.: Вид-во Дніпропетр. нац.унту, 2006. 232 с.

Програма розглянута та затверджена на засіданні приймальної комісії (протокол № <u>5</u> від <u>31 мравив</u> 2022 року)

Відповідальний секретар приймальної комісії _____Ольга ПЕТРИШЕНА